

ну и ну!

Куда

Київ - 54

До Командури

вул. Укалова, 52, кв. 38

интерес

Кому

Маняку В. А.

В. Л.

Индекс предприятия связи и адрес
отправителя

Хмельницька обл.

Теодрінопольський р-н

Костенюк Олег М.

752054

Индекс предприятия связи места назначения

0123456789

Образцы написания цифр индекса:

В н и м а н и е!

Министерство связи СССР.
Цена двух маркированных конвертов 11 коп.

Подготовлено на Черниговской ф-ке Гознака

156

Дорогі наші творчі книги-меморіалу
«33-й: голод».

29, учень восьмого класу Костешок Олег Микола-
йович пишу вам спогади своєї бабусі.

Як бідняки раділи приходу радзиської влади, коли
їм дали землю. Але куркулі не хотіли її відда-
вати. Вони вбили чоловіка, котрий дістав їхню
землю, а в нього залишилося семеро дітей. На похорон
зійшлося все село і люди поклялися покарати
вбивцю, якщо не вб'ють його, то вислати з села
із їхніми дітьми, щоб вони не вб'ювали наших
дітей. На похорон приїхав ^{виповістий} урядовий ^{розвешує} і сказав, що ^{висовають} Сталін не розриває вислати
дітей, вони ^{висовають} виховатимуться і будуть нашими
радзиськими людьми. А куркулі мстили на
кожному місці. Обирали на зборах голову
сільради, а вночі на нього напали, то він
легко втік. А на ранок він ^{втік} відказався від сіль-
ради. Скаликають ^{туди} друзі збори і ніхто не хоче
бути головою. Тоді дали нам чужого. І він
поклопотався, щоб злістих куркулів вислати.
І так в нас почалося вислання куркулів.

І невдовзі починався голод. Насіння не було,
куркулі хліба не давали, а люди ще були
бідні, хліба не ^{вистарало} хватало. І люди нам голова
організовує комсомольців і передових людей, ^{що}
і ^{ішли} йдуть до куркулів шукати хліба і знахо-
дили закопаний хліб, брали на підводи і
привозили в магазин колгоспний. На насіння
вми був не якісний, бо ^{пачив} припух у землі,
а на ішло був. ^{ігалиню} Навесні відкрили стогову
і там харчувалися всі ^{працями} роботи, а діти хар-
чувалися в школі. А діла мали картоплю,
мали корову, кури і так щми. Хот бідно,
но ^{але} ніхто з голоду не помер. В кою багато-
дітня сім'я, давали допомогу з колгоспу.
І так потроху ми обживалися в колгоспі.
А потім уже ^{стало} було ^{краще} краще, був хліб і до хліба.
Почали ^{будуватися} стрітися, бо які комси були жати?
Згини і соломою покриті. ^{і все} Но діло лагилось.
Вечорами всі йдемо в клуб, і старі, і малі.
Нам було радісно, що ми всі рівноправні люди.
Но ^{то} вот почалася війна, всі чоловіки
пішли в армію. Тримав німець і наші
куркулі вислані, всі повернулися додому.

Вихвалялося, ^{що} з нами всіма розправитися ^{матися}.
Казали: "Перше ваша була кров червона, а тепер
наша". А німці поробили їх всіх начальниками
і подавали їм ~~всім~~ зброю. Вони ^{куркулі} зібрали всіх
активістів, завезли їх в комендатуру до
німців і там їх побивали, а дітей всіх
наших вивезли на каторгу в Німеччину.
Коли німців вигнали з села, ми залишили-
ся на голому місці. Ні худоби, ні будинків,
ні хліба. І ми не раз згадували Сталіна,
що він потамів їхніх дітей, а вони на-
ших не потамили, бо не всі повернулися
з Німеччини додому? Куркульські діти всі
залишилися живі і здорові і тепер нам мстять
і Сталіну, що таку війну перемогли і розруху.
Якщо їм буде поставлений пам'ятник, то нам ^{ми}
буде ^{що} ^{одражені} ^{одражені} відносно, бо вони пишуть, що всіх тих, хто
борюся за Радянську владу, викинути з Кремля.
Якщо буде поставлений пам'ятник загиблим з го-
лоду у 33-му, то ми ^{пропонуємо} пропонуємо зробити його
таким. На передній частині стоїть смерть з головою
куркуля, ^з зарослим ^з цвітливою ^з обличчям із кабаня-
чим іклами. Він косить людей, що скрутилися

Діля ями з зерном. Бо голод зробили куркулі.

В сусідньому селі був головою свій чоловік, то він розказував вже після війни, як йому куркулі погрозували. Прислали до нього свого наймита, і той каже голові, що куркулі дадуть йому мішок пшениці, но щоб він їх не обіжав і не шукав в них хліба. А якщо голова не послухав і намілюється шукати в них хліб, то вони його ^{вб'ють} вб'ють і дітей. А якщо вони не встигнуть вбити голову, (до вже по селах куркулів вислали), то їхні діти ^{покинуть} покинуть голову і його сім'ю. Найдуть їх живими або мертвими. І в таких хліба не знаходили, перейшли по дворі для видимості і голова ^{на} задирав їх ^{активіст} даві, каже: "ходім далі, тут нема".
І тому був голод.